

Horká řeka se valí nad srázem,
kolem hroutí se skály, puká zem,
planoucí oči z fosforu, slova ze síry,
uprostřed hovorů skrytých pod gejíry

Měsíc se právě chystá na váhy,
naisky klade naše povahy,
přichází chvíle souznění, zem se naklání,
v co se nám asi promění po svítání

Jsme denní láva zároveň noční chlad,
rozteklá střelka nutí nás náhle stát,
slaný déšť ničí žár, záhy po ránu,
jsme prokletí, jsme zakletí do obsidiánu

Náhle přichází chvíle splynutí,
ve které strneme rázem nehnutí,
ledová zimní naděje prýští do léta,
horami plamen zachvěje, když se do ní vplétá

Jsme denní láva zároveň noční chlad,
rozteklá střelka nutí nás náhle stát,
slaný déšť ničí žár, záhy po ránu,
jsme prokletí, jsme zakletí do obsidiánu